

World Organisation
for Animal Health
Founded as OIE

منبع : سایت رسمی سازمان جهانی بهداشت دام WOAH

ترجمه شده توسط دکتر رضا اسدی

آنفلوانزای پرندگان چیست؟

آنفلوانزای پرندگان (AI) یک بیماری ویروسی بسیار واگیردار است که پرندگان اهلی و پرندگان وحشی را درگیر می کند. همچنین ویروس های آنفلوانزای پرندگان از گونه های پستانداران از جمله انسان به مقداری کمتری جدا شده اند. این بیماری پیچیده توسط ویروس هایی ایجاد می شود که به زیرگونه های متعدد تقسیم می شوند (یعنی H5N1، H5N3، H5N8 و غیره) که ویژگی های ژنتیکی آنها به سرعت در حال تکامل می باشد. این بیماری در سرتاسر جهان رخ می دهد و لیکن زیرگونه های مختلف آن در برخی مناطق نسبت به دیگر مناطق شیوع بیشتری دارند.

بسیاری از سویه های ویروس آنفلوانزای پرندگان را می توان به طور کلی بر اساس شدت و حدت بیماری در طیور به دو دسته طبقه بندی کرد:

آنفلوانزای پرندگان با حدت بیماری زایی پایین (LPAI) که معمولاً علائم بالینی خفیف یا هیچ علائم بالینی ایجاد نمی کند.

آنفلوآنزای پرندگان با حدت بیماری زایی بالا (HPAI) که می تواند باعث علائم بالینی شدید و احتمال مرگ و میر بالا شود.

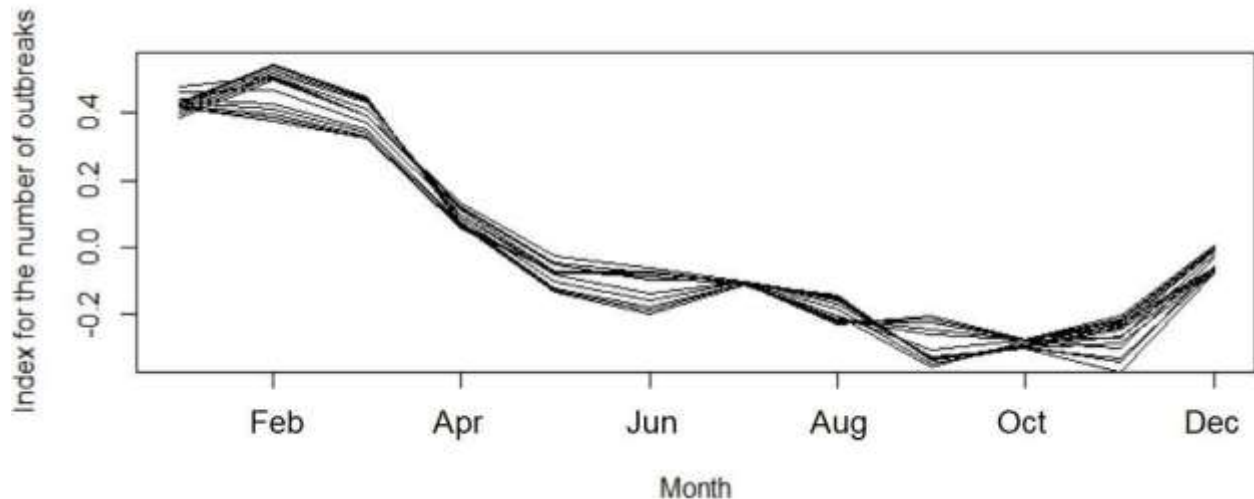
انتقال و انتشار

عوامل متعددی می توانند در گسترش ویروس های آنفلوآنزای پرندگان نقش داشته باشند، همانند: پدیده جهانی شدن و تجارت بین المللی - پرورش دادن و بازار فروش (بازار پرندگان زنده) - پرندگان وحشی و مسیره های مهاجرت پرندگان

در پرندگان، ویروس های آنفلوآنزای پرندگان در مدفوع و ترشحات تنفسی وجود دارند. همه آنها می توانند از طریق تماس مستقیم با ترشحات پرندگان آلوده به ویژه از طریق مدفوع یا از طریق غذا و آب آلوده منتقل شوند. به دلیل ماهیت مقاوم ویروس های آنفلوآنزای پرندگان از جمله توانایی آنها برای زنده ماندن برای دوره های طولانی مدت و زمانیکه دما پایین است، این ویروس ها از طریق تجهیزات مزرعه منتقل و به راحتی از مزرعه ای به مزرعه دیگر پخش می شوند.

بر اساس داده های جمع آوری شده از سال ۲۰۰۵، به نظر می رسد آنفلوآنزای پرندگان با حدت بیماری زایی بالا یک بیماری فصلی است.

در سپتامبر (اوایل شهریور تا اوایل مهر) کمترین شیوع را دارد، در اکتبر (اواسط مهر تا اوایل آبان) شروع به افزایش می کند و در فوریه (اواسط بهمن تا اوایل اسفند) به اوج خود می رسد.

روند فصلی بروز جهانی آنفلوآنزای فوق حاد پرندگان در طیور

منبع: سیستم جهانی آمار و اطلاعات سازمان جهانی بهداشت دام WAHIS

پرندگان وحشی چه نقشی در شیوع آنفلوآنزای پرندگان دارند؟

پرندگان وحشی مهاجر به ویژه پرندگان آبی میزبان و مخزن طبیعی ویروس آنفلوآنزای پرندگان هستند. آنها در مجاری تنفسی یا روده ای خود می توانند گونه های مختلف ویروس آنفلوآنزای پرندگان را حمل کنند. بسته به نوع ویروس و گونه پرنده، ویروس می تواند برای پرنده وحشی بی ضرر یا کشنده باشد. زمانیکه پرندگان علائم کمی از ویروس دارند یا اصلاً علائمی ندارند این امکان فراهم میشود تا ویروس ها را بین کشورهای همسایه یا در فواصل طولانی در امتداد مسیرهای مهاجرت خود منتشر کنند. پرندگان وحشی همچنین نقش مهمی در تکامل و نگهداری ویروس آنفلوآنزای پرندگان در فصول با شیوع کم دارند.

عمده گونه های وحشی درگیر در چرخه ویروسی آنفلوانزای پرندگان شامل پرندگان آبی، مرغ دریایی و پرندگان ساحلی هستند. با این حال به نظر می رسد ویروس به راحتی بین گونه های مختلف پرندگان منتقل می شود. در معرض قرار گرفتن مستقیم پرندگان پرورشی با پرندگان وحشی یک راه احتمالی انتقال ویروس است. بنابراین محدود کردن مواجهه پرندگان اهلی با پرندگان وحشی برای کاهش خطر ورود آنفلوانزای پرندگان به گله بسیار مهم است.

تاثیرات جهانی آنفلوانزای پرندگان

پیامدهای اقتصادی

****دکترکیت همیلتون رئیس بخش آمادگی و تاب آوری سازمان جهانی بهداشت دام:**
آنفلوانزای پرندگان می تواند کل گله طیور را از بین ببرد، بنابراین موجب خسارتهای ویرانگر برای بخش کشاورزی می شود.

شیوع آنفلوانزای پرندگان می تواند عواقب سنگینی برای صنعت طیور، سلامت پرندگان وحشی، معیشت پرورش دهندگان و مرغداران و همچنین تجارت بین المللی داشته باشد.

پرورش دهندگان

ممکن است سطح بالایی از مرگ و میر و غالبا ۵۰ درصد را در گله های خود تجربه کنند

از دست دادن شغل

در کشورهای در حال توسعه به دلیل ماهیت نیروی کار شاغل در صنعت طیور می تواند قابل توجه باشد

افکار عمومی

ممکن است آسیب ببیند و باعث کاهش مسافرت و گردشگری در مناطق آسیب دیده شود

پرندگان سالم

اغلب برای جلوگیری از شیوع و گسترش بیماری که منجر به مخاطراتی برای رفاه حیوانات و انسان ها و هدر رفتن پروتئین و اثرات اقتصادی می شود، معدوم می شوند.

وجود آنفلوآنزای فوق حاد پرندگان

تجارت بین الملل طیور زنده و گوشت طیور را محدود می کند و این می تواند به شدت بر اقتصاد ملی تأثیر بگذارد

تأثیر بر بهداشت حیوانات از جمله پرندگان وحشی

با توجه به تلفات شدید آنفلوآنزای طیور می تواند به شدت بر بهداشت طیور و پرندگان وحشی تأثیر بگذارد. پرندگان وحشی از جمله گونه های در حال انقراض که اغلب به عنوان ناقل این بیماری محسوب میشوند نیز قربانی می شوند. بطور بالقوه تأثیر آنفلوآنزای پرندگان بر حیات وحش می تواند منجر به تأثیر مخربی بر تنوع زیستی اکوسیستم ها گردد.

علاوه بر این، آنفلوآنزای پرندگان می تواند از سد گونه ها عبور کند و پستاندارانی مانند رت ها ، موش ها ، راسوها، موش خرمایی ، خوک ها، گربه ها، ببراها، سگ ها و اسب ها را آلوده کند.

خطر بهداشت عمومی

انتقال آنفلوانزای پرندگان از پرندگان به انسان معمولاً انفرادی است و در یک حالت خاص اتفاق می افتد. افرادی که در تماس نزدیک و مکرر با پرندگان آلوده یا محیط های به شدت آلوده هستند در معرض خطر ابتلا به آنفلوانزای پرندگان هستند.

با این حال، به دلیل گردش مداوم از انواع ساب تایپ ها ، شیوع آنفلوانزای پرندگان همچنان یک نگرانی برای بهداشت عمومی در سطح جهان است.